

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ה"פ 43954-12-19 י.ב. שיא משאבים בע"מ ואח' נ' אילון חברה לביטוח

לפני כבוד השופט רחמים כהן

מבקשות

1. י.ב. שיא משאבים בע"מ

2. קפלן את לוי בע"מ

ע"י ב"כ עוה"ד שאול ברגרזון ויוני פולק

נגד

משיבה

אילון חברה לביטוח בע"מ

ע"י ב"כ עוה"ד נירה להב וחני כרמל

החלטה

בקשה למתן צו המורה לאיילון חברה לביטוח בע"מ (להלן – **המשיבה**) לחדש את הערבות, שהעמידה לטובת מבקשת 1 במשרד העבודה והרווחה, אשר תוקפה עומד להסתיים ביום – 30.1.2020 (להלן – **הבקשה**).

המבקשות הן חברות פרטיות העוסקות באספקת כוח אדם בתחום הניקיון.

בשנים 2014 ו- 2015 נכרתו בין הצדדים הסכמים להעמדת ערבויות לפיהם המשיבה תעמיד למבקשות מסגרת ערבויות כוללת בסך של 8,000,000 ₪ (נספחים 1א, 1ב, 2 לבקשה).

ההסכמים היו לתקופה בלתי קצובה.

בין יתר הערבויות שהעמידה המשיבה למבקשת 1 קיימת ערבות על סך של 2,246,025 ₪, שתוקפה הוא עד ליום 30.1.2020 (ערבות מס' 2014/0008, מכתב המשיבה מיום 13.12.2016).

ביום 13.8.2019 הודיעה המשיבה למבקשות על ביטול ההסכמים להעמדת ערבויות (נספח כג' לתשובה לבקשה).

בחודש דצמבר 2019 נדרשו המבקשות לחדש את הערבות. המשיבה מתנגדת לחידוש ערבות זו, שהיא במוקד ההחלטה (להלן – **הערבות**).

הדיון הראשון בבקשה התקיים ביום 19.1.2020 והדיון השני התקיים ביום 23.1.2020.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ה"פ 43954-12-19 י.ב. שיא משאבים בע"מ ואח' נ' אילון חברה לביטוח

בין לבין נפגשו המצהירה מטעם המשיבה, גב' רונה יוסף אביטבול ומר דוד אזולאי, בנו של המצהיר מטעם המבקשות. ניסיון להגיע להסכמות בין הצדדים לא צלח, כמתואר על ידי מר דוד אזולאי בעמוד 18 לפרוטוקול. גב' רונה יוסף אביטבול לא הגיעה לדיון השני.

ביום 22.1.2020 שלח משרד העבודה והרווחה למבקשת 1 הודעה שכותרתה: **חוק העסקת עובדים על ידי קבלני כוח אדם, התשנ"ו-1996, שימוע קודם החלטה בדבר ביטול רישיון לעסוק כקבלן שירות/כח אדם ובדבר חילוט ערובה – שימוע בכתב (להלן – מכתב השימוע).**

בגוף המכתב נאמר, שהמשרד שוקל לבטל את רישיון קבלן השירות וקבלן כוח האדם שניתן למבקשת 1 ולא לחדשו ולחלט את הערבות (סעיפים 1, 2 למכתב).

דיון

לעיתים זקוק בעל דין לסעד בטרם התבררה המחלוקת שבין הצדדים ובטרם יינתן פסק דין בתובענה. סעד זה מוגדר כ"סעד זמני". הצורך בסעד הזמני נובע בעיקר מפער הזמנים שבין פרוץ הסכסוך לבין בירורו וההכרעה בו.

כדי לצמצם את הפער האמור נקבע, שההוכחות יתקיימו ביום 6.2.2020, בעוד כשבועיים. אך בשל מכתב השימוע, שנשלח על ידי משרד העבודה והרווחה והצורך בחידוש הערבות, אין מנוס ממתן החלטה טרם בירור התובענה לגופה.

הלכה היא, שבבוא בית המשפט לדון בבקשה לסעד זמני, עליו לשקול שני שיקולים עיקריים: סיכויי התביעה ומאזן הנוחות. שני השיקולים נבחנים על בסיס מה שמכונה "מקבילית כוחות". ככל שבית המשפט יתרשם, שסיכויי המבקש לזכות בתביעתו גבוהים, יקל עימו בדרישת מאזן הנוחות ולהיפך. יש הרואים בשיקול מאזן הנוחות כבעל מעמד בכורה (רע"א 4417/18 **בבלפור נ' בנק דיסקונט לישראל בע"מ**, מיום 3.12.2018, פסקה 15; ע"א 1881/14 **שומר חברה לבנין ופתוח בע"מ נ' שמריז**, מיום 13.4.2014, פסקה 12; ע"א 5432/16 **סמואל נ' אליהו**, מיום 18.1.2017, פסקה 13).

לאחר שעיינתי בכתבי הטענות, בנספחיהם ובמסמכים הנוספים שהוגשו ואחר ששמעתי את טענות הצדדים סבורני, ש**מאזן הנוחות** נוטה באופן ברור לטובת המבקשות.

אם לא יינתן הצו המבוקש עלול להיגרם למבקשות נזק רב. משרד העבודה והרווחה ימשיך בהליכי השימוע (בכתב), יבטל את רישיון המבקשת ויחלט את ערבות המשיבה, כאמור במכתב השימוע.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ה"פ 19-12-43954 י.ב. שיא משאבים בע"מ ואח' נ' אילון חברה לביטוח

לטענת ב"כ המשיבה, המבקשות יכולות להפקיד את סכום הערבות בידי המשיבה או בידי משרד העבודה והרווחה (עמוד 27 לפרוטוקול) אך אין לטענה זו ביסוס עובדתי רלוונטי נכון להיום.

חשוב מכך, תקנה 362(ב)(1) לתקנות סדר הדין האזרחי, תשמ"ד-1984 קובעת, שבית המשפט יביא בחשבון את הנזק שעלול להיגרם "לאדם אחר". אדם אחר בעניינינו הם עובדי המבקשות. אם יבוטל רישיון קבלן השירות וקבלן כוח האדם של המבקשת ולא יחודש, עלול להיגרם נזק לעובדים.

בסעיף 9 לתצהירו מתאר מר שמואל אזולאי את הנזקים שייגרמו אם לא יינתן הצו, לרבות "פיטורי מאות עובדים". בסעיף 11 לתצהירו כותב מר אזולאי: "היעדר חידוש הרישיון יגרום לנזק שאינו בר-תיקון, נזק שלא ניתן לכמתו. המדובר ברישיון עבודה לענף תעסוקה קשה, במסגרתו מועסקים מאות עובדים במצב סוציו-אקונומי נמוך. קיים חשש אמיתי כי היעדר חידוש הרישיון יצריך פיטורי מאות עובדים". (הדגשה הוספה).

מאידך, מבחינת המשיבה מתן הצו כמוהו כשמירת המצב הקיים. לא יהיה כל שינוי מבחינת המשיבה. ב"כ המשיבה הבהירה, שאם תתקבל דרישת חילוט ממשרד העבודה והרווחה, המשיבה תעדיף להאריך את תוקף הערבות ולא לשלם את הסכומים הנדרשים ממנה בהתאם לערבות (עמוד 23 לפרוטוקול, שורה 34; עמוד 24 לפרוטוקול שורות 8, 18, 19) ובעמוד 25 לפרוטוקול נאמר על ידי ב"כ המשיבה, שאם תתקבל הודעת חילוט ממשרד העבודה והרווחה "היא תפעל בשביל להגן על עצמה ותאריך כי להאריך זה עדיף על לשלם, היא לא עשתה את זה מפני שהיא חושבת שההסכם בתוקף אלא היא עושה את זה בשביל לא לשלם" (עמוד 25 לפרוטוקול, שורות 5 – 7).

מכתב חילוט, כפי הנראה, עדיין לא נשלח. אך בהתאם לסעיף 2 למכתב השימוע של משרד העבודה והרווחה, אם לא תופקד הערבות, מכתב החילוט בוא יבוא והמשיבה תאריך את הערבות.

לאור האמור עד כאן ברור, שמאזן הנוחות נוטה באופן מובהק לטובת מתן הצו המבוקש.

באשר לסיכויי התביעה נראה, שאין הם נוטים לצד זה או אחר. לטענת המבקשות, מדובר בהסכמים ארוכי טווח לשנים רבות, המבקשות הסתמכו על כך ואין הצדקה לביטול ההסכמים אך בשל שינוי המדיניות העסקית של המשיבה. לטענת המשיבה, המבקשות הפרו את ההסכמים, שבוטלו כדין.

מכל מקום, בירור טענות הצדדים ייעשה בהליך העיקרי ונוכח מאזן הנוחות, שיש לתת לו מעמד בכורה, דין הבקשה להתקבל.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ה"פ 43954-12-19 י.ב. שיא משאבים בע"מ ואח' נ' אילון חברה לביטוח

באשר לטענת השהיוי אציין, שהמועד ממנו נבדקת ההשתהות בהגשת הבקשה למתן סעד זמני אינו המועד שבו קמה עילת התביעה אלא המועד שבו מתעורר הצורך בסעד הזמני (רע"א 8630/05 ניר שיתופי - אגודה ארצית להתיישבות עובדים עבריים בישראל בע"מ נ' עיריית הוד השרון, מיום 10.4.2007, פסקה 6). בעניינינו, הצורך בחידוש הערבות התעורר בחודש דצמבר 2019, כאשר נשלחו מכתבי משרד העבודה והרווחה ביחס לערבות והמשיבה סירבה לחדש את הערבות.

סוף דבר

ניתן בזאת צו המורה למשיבה לחדש את הערבות, כנדרש על ידי משרד העבודה והרווחה, בסך של 2,246,025 ₪, בתוקף עד ליום 30.4.2023.

הערבות תומצא למבקשות/למשרד העבודה והרווחה עד ליום ראשון, 26.1.2020, שעה 14:00.

אין צו להוצאות.

המזכירות תסרוק לתיק את מכתב השימוע ונספחיו, המסומן מב/1.

ניתנה היום, כ"ז טבת תש"פ, 24 ינואר 2020, בהעדר הצדדים.

רחמים כהן
רחמים כהן, שופט